

[Valdemar Sørensen.]

en vis Grad skuffer mig. Man har i Januar Maaned kun modtaget 65 Klagesager og i Februar 132 Klagesager, og hvis der er noget rigtigt i alt det Postyr, der er i Landet om Prisdannelsen og Prisforhøjelserne, saa burde det have givet sig langt stærkere Udslag i Henvendelserne til de Myndigheder, der skal regulere Prisbevægelsen. I den ene Maaned er der altsaa behandlet mindre end hundrede Klagesager, i den anden noget over hundrede Sager. Naar man daglig i Pressen og mellem Folk møder de mange Klager over uberettigede eller formentlig uberettigede Prisstigninger; saa siger man til sig selv: Kan det ikke være Priskontrolraadet, der endnu lever en Slags Tornerose-tilværelse i Forhold til Virkeligheden? Er der nu den rigtige Forbindelse mellem Raadet og Offentligheden? Er man i Stand til fra Raadets Side at overskue Raadets eget Arbejde, og er man i Stand til udefra at finde frem til Raadet med de Ting, som naturligt burde forelægges det? Jeg er bange for, at der mangler noget her.

Da vi sidst behandlede denne Lovgivning, var den højttærede Handelsminister inde paa dette nye Kontrolsystem, som skulde oprettes; man vilde vække de kommunale Prisudvalg til Live og indføre Kontrolrører med Prisdannelsen og Prisansættelsen rundt i Landet. Nu er der gaaet 3 Maaneder siden dengang, det var i December, og nu staar vi altsaa over for det Tidspunkt, hvor dette System virkelig skal forberedes og sættes i Virksomhed. Jeg takker den højttærede Handelsminister for at have hørt dette i hans Tale. Jeg vil dog erkende, at det vilde have forekommet mig endnu bedre, hvis hele dette System kunde have været sat i Virksomhed umiddelbart efter Lovens Vedtagelse i December. Det virker paa mange højt ejendommeligt, at man nu for anden Gang ved Lovens Behandling hører om dette Kontrolsystem, som er en hel Nødvendighed for Priskontrolraadet, og maa sige til sig selv, at det blev jo sagt til os for 3 Maaneder siden, at nu skulde det sættes i Kraft.

Jeg underkender ikke alle de Vanskeligheder, en saadan Nydannelse møder, men jeg ser ogsaa paa de Spørgsmaal om Priskontrolraadets Stilling i det offentlige Omdømme paa en saadan Maade, at Vigtigheden ligesom burde drive til, at man fik alle disse Sager bragt i Orden saa hurtigt, det overhovedet kan lade sig gøre.

Nu forstod jeg paa den højttærede Handelsministers Udtalelse, at han ikke vilde møde Erhvervenes Krav om at faa branche-

kyndige Tillidsmænd i hver enkelt Sag, og det takker jeg Ministeren for, for jeg tror ikke, at en saadan Ordning vilde blive mødt med Tillid af den øvrige Befolkning, og det er hverken Priskontrolrørelsen eller Erhvervene tjent med. Naar man skal have disse Tillidsmænd ved Priskontrolraadets Arbejde, saa er det naturligt, at Handelsministeren og Raadet har bestemte Mennesker at holde sig til, men saa er det ogsaa af stor Vigtighed, hvem det bliver, og der haaber jeg, man vil forstaa at finde og benytte de rigtige Mennesker. Saa vidt jeg kan se, afhænger navnlig Spørgsmaalet om det nyttige og det formaalstjenlige i at have Rejseinspektører ubetinget af Valget af de Folk, der ude i andre Byer fjernt fra Raadet skal repræsentere hele den prisregulerende Myndighed, saaledes at det bliver Folk, der har den rigtige Indstilling og det rigtige Overblik over det, de kommer til at beskæftige sig med. Det haaber jeg den højttærede Handelsminister kan sige os noget om i Udvalget, saa vi kan faa et Indtryk af, hvordan man agter at sikre sig i saa Henseende.

Jeg er i mange Henseender i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Prieme, og jeg tror til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, der mente, at det ikke saa meget kom an paa Paragrafferne i Loven. Jeg tror nemlig, at det, det ved denne Lov i høj Grad kan komme an paa, er netop Paragrafferne, og at det, der i høj Grad har virket ved den Lovgivning, vi hidtil har haft, netop er, at de og de Paragraffer har staaet i Loven. Naar man nu maa indrømme, at den Bestemmelse, vi fik ind sidst om Generalomkostningerne, ikke har virket rigtigt, tror jeg, det er af stor Vigtighed, at det bliver overvejet, om vi ikke kan formulere Paragrafferne mere bestemt og letfatteligt, saa at der ikke bliver Mulighed for Misforstaaelser paa dette Omraade.

Den Bestemmelse, vi fik ind om Pristop, var klar og rigtig i den givne Situation, og den gav jo Priskontrolraadet en Myndighed til at skride ind i de Tilfælde, hvor man syntes, at det for visse Branchers og visse Værers Vedkommende var nødvendigt at deklare et Prisstop i nogen Tid. Jeg forstaar meget godt, at dette kan være uheldigt og meget besværligt for Erhvervslivet, men det forekommer mig, at saaledes som Tingene udvikler sig, med den Udsigt, vi har, naar vi skal tænke os gennem de kommende Maaneder og maaske kommende Aar, saa maa vi sige til os selv, at vi kan en Dag tørne op i den Situation, at et almindeligt Prisstop bliver en Nødvendighed. Og